

UNIVERSITATEA

SÂMBĂȚĂ, 28 IANUARIE 2023, 20:00
SUPERLIGA, ETAPA XXIII
STADIONUL „ION OBLEMENCO”, CRAIOVA

HERMANNSTADT

CINSTE CELOR CARE NU RENUNȚĂ

El este Nicu. În toamna lui 2014 suferea o dublă fractură (tibie și peroneu), într-un meci cu Viitorul. Grație tenacității și dăruirii, a reușit să revină pe teren în timp record, doar 5 luni mai târziu. Toamna trecută, cel ajuns între timp căpitanul Științei a fost accidentat iarăși grav, dar a tratat și această nouă încercare cu capul sus și cu dragoste deplină față de Universitatea Craiova. Și Nicu, și toți colegii lui din acest club, ne dorim ca tot mai mulți suporterii să trateze greutățile din viața echipei noastre iubite așa cum le tratează și Bancu pe ale lui: cu unire și suport reciproc în momentele dificile, în loc de furie și renunțare. Hai, Craiova! Hai la stadion să-ți ajuți echipa!

ISEAN: „Îmi doream , de doi ani și jumătate să ajung la Universitatea”

ALEXANDRU IȘFAN a fost unul dintre tinerii jucători români care au impresionat în sezonul trecut, așa că au atras și ochii multor echipe de top. După ce a semnat cu Universitatea, ne-a mărturisit că visează să ajungă aici încă de pe vremea când juca la Mioveni și au existat primele contacte între Știința și el, din păcate nematerializate atunci. Însă Alex se bucură că până la urmă a făcut pasul dorit și s-a deschis cu sinceritate și curaj într-un interviu pe care vi-l oferim cu drag.

Salut, Alex. Spune-ne mai multe despre copilăria ta. Ce îți plăcea să faci în afară de jucat fotbal, ce fel de copil erai?

Aș vrea să vă spun ce alte lucruri făceam în afară de fotbal, dar sincer nu-mi amintesc. Nu aveam nici măcar telefon mobil, aveam doar o minge pe care o căram cu mine peste tot. Pentru că nu aveam telefon, când întârziem, mama nu avea decât să mă

caute pe terenurile unde știa că mă poate găsi. Am fost un copil îndrăgostit de fotbal, deci.

Cum ai început fotbalul organizat și profesionist și în ce moment ai știut sigur că o să faci asta ca un job, pentru a-ți câștiga traiul, nu doar ca un hobby?

Bună întrebare. Jucam mult fotbal, dar sincer, deși îmi doream foarte mult să fiu fotbalist, am știut că o să se întâmple abia când chiar am semnat primul meu contract de profesionist. Se întâmpla la 16 ani, la Liga a III-a, la Unirea Bascov și atunci am știut că gata, acesta este jobul meu și voi încerca să-l fac cât mai bine.

Povestește-ne cum ai marcat cel mai important gol din cariera ta și spune-ne de ce a fost acea reușită atât de specială pentru tine.

Cel mai important gol din cariera mea a fost cel marcat împotriva Chindiei sezonul trecut. Era în ultimele etape de sezon regulat și datorită acelui gol am reușit să ne păstrăm în lupta pentru playoff. Evident, m-a ajutat și echipa în meciurile următoare, pentru că am reușit împreună obiectivul cu playoff-ul și a fost ceva foarte frumos.

S-a zvonit că toate cluburile mari din România ar fi fost interesate de semnătura ta, în această vară mai ales. De ce ai ales Universitatea și de ce crezi că este aceasta echipa potrivită pentru tine?

E adevărat că au fost mai mult discuții acum, dar vreau să vă mărturisesc ceva. Eu vreau să vin la Craiova de doi ani și jumătate. Pe atunci eram încă la Mioveni și au existat niște discuții cu Universitatea, iar de atunci mi-am pus asta în cap. Din păcate nu s-a întâmplat atunci, ulterior au tot fost discuții și speranțe din partea mea, iar iată că acum s-au concretizat și sunt foarte bucuros.

Spune-ne un lucru care te-a impresionat după transferul la Știința.

M-au impresionat condițiile de antrenament. Toată baza pe care am găsit-o aici e senzațională, efectiv, de la A la Z. Cel mai mult m-a impresionat starea terenurilor de antrenament, practic nu s-a simțit diferența față de Antalya, deși aici sunt 0 grade și acolo 30 tot anul.

Postul tău de bază este cel de mijlocas dreapta, dar Andrei Prepeliță te-a jucat mult și pe poziția de atacant central. Unde te simți cel mai bine în teren?

Din punctul ăsta de vedere, cred că am un mic avantaj. Sunt un jucător destul de polivalent, mă simt bine pe absolut toate posturile din atac. E adevărat că poziția pe care am jucat cel mai mult

e de mijlocăș dreapta, dar joc și pe stânga, și în centru, și vârf, fără nicio problemă și fără niciun trac.

Ești un jucător despre care s-a vorbit foarte mult în ultimele luni, dar nu ai încă prezențe la Naționala mare. Ce crezi că trebuie să îmbunătățești la tine ca să faci acest pas?

Eu zic că am făcut deja un pas important într-acolo semnând cu o forță a campionatului. Jucătorii de la Universitatea sunt mereu în vizorul selecționarului, pentru că echipa e mereu acolo sus, e firesc. Legat de ce ar trebui să fac eu, nu știu dacă despre o îmbunătățire anume se pune problema. Trebuie să muncesc la fel de mult, să fiu constant în joc, să fiu acolo sus alături de colegii mei și, dacă toate astea se vor întâmpla, și cred că se vor întâmpla, voi fi sigur și la Națională.

De cine te-ai apropiat cel mai mult de la venirea în Craiova? Apropo, ai venit singur sau însoțit de familie sau iubită?

Aveam dinainte o relație destul de apropiată cu Vlad Screciu. De când am ajuns aici, ne-am apropiat și mai mult și petrecem mult timp împreună. Un alt coleg de care simt că m-am apropiat deja destul de mult este Dan Nistor, e un tip foarte plăcut și m-a primit foarte bine. Da, am venit la Craiova alături de iubită, și ea mă ajută mult.

Care sunt diferențele între Universitatea și FC Argeș, așa cum le vezi tu în acest moment?

Nu văd de ce ne-am ascunde după deget, în primul rând e un lot mult mai bun de jucători. De asta mi-am și dorit să fiu aici, pentru că aici sunt alte cerințe și alt nivel, iar pentru mine e o mare provocare să arăt că pot să fac față și la vârf.

Am început anul slab, cu o înfrângere la Botoșani. Ce nu a mers în acel meci?

Într-adevăr, n-a ieșit deloc cum ne doream jocul la Botoșani. Nu știu dacă merită să ne concentrăm prea mult pe ce nu a mers. Noi știm ce aveam de făcut și de data asta nu ne-a ieșit, dar vom continua să muncim din greu și simțim o mare dorință să arătăm acasă cu Sibiul că suntem mult mai buni de atât.

Urmează un meci mult mai dificil pe teren propriu, cu Sibiu. Cum crezi că va arăta partida și cum te aștepți să fie atmosfera de pe Oblemenco?

Va fi un meci dificil, dar simt că ne-am pregătit foarte bine pentru el și că de noi depinde să câștigăm. Eu unul sunt foarte entuziasmat că voi juca pentru prima dată pe Oblemenco. Nu știu exact

cum va fi atmosfera, dar știu că ar fi minunat să ne putem bucura împreună cu suporterii de o victorie, la primul meu meci aici.

Ce îți place să faci în timpul liber?

Îmi petrec mult timp cu iubita mea, de obicei ne uităm la filme. Fie mergem la cinema, fie la seriale acasă. Alteori, ca să ne mai relaxăm, facem plimbări lungi.

Cine ai zice că sunt cei mai apropiați trei oameni din viața ta și ce înseamnă acești oameni pentru tine?

Îmi e greu să numesc doar trei oameni, sincer. Sunt ceva mai mulți: iubitea mea, familia apropiată și prietenii.

Ce obiective personale, dar și la nivel de echipă, ai pentru anul care tocmai a început?

Sunt un fotbalist de atac, așa că bineînțeles că obiectivul personal este să reușesc cât mai multe goluri și pase de gol. Iar dacă eu fac ce-mi propun pe plan personal, cu siguranță și echipa va câștiga și, sperăm noi, vom ajunge unde ne-am propus. Și, dacă mă întrebați pe mine unde mi-am propus să ajung cu Universitatea, e clar: am venit aici să câștig campionatul și cred că o putem face, altfel n-aș fi semnat.

Un mesaj pentru suporterii care vor citi acest interviu înaintea partidei cu Hermannstadt.

Vă așteptăm la meci în număr cât mai mare, pentru că sunt convins că împreună cu voi putem să batem pe oricine. Să fie 2023 anul în care ne bucurăm cu toții!

Amintiri cu gust de glorie

- Prima întâlnire a celor două echipe rămâne una istorică mai ales pentru Universitatea Craiova: pe 27 mai 2018, Știința cucerea primul trofeu după un sfert de secol de așteptare, urmare a unei finale câștigate cu 2-0 la București. La finalul aceleiași sezon, pe atunci încă divizionara secundă Hermannstadt reușea și o altă performanță notabilă: promovarea pe prima scenă.

- În total, în ultimii 5 ani, cele două cluburi s-au înfruntat de 8 ori. De 5 ori a câștigat Universitatea, Hermannstadt de două ori, iar o dată s-a terminat egal.
- Universitatea are o valoare medie a lotului aproape dublă față de adversara ei, conform prețurilor estimative de pe transfermarkt.com: 616.000 euro față de 356.000 euro, oaspeții. Cel mai valoros fotbalist al nostru e considerat în continuare Andrei Ivan, în timp ce Sibiul are în lot „perla“ Baba Alhassan, care însă nu a făcut deplasarea la Craiova din cauza unei accidentări suferite în cantonamentul din pre-sezon.
- Cei mai buni marcatori din întâlnirile directe între cele două formații sunt Nicușor Bancu și Alexandru Cicâldău, amândoi cu câte două reușite.
- Eugen Neagoe are un avantaj psihologic în fața rivalului de pe cealaltă bancă. Antrenorul nostru s-a întâlnit de două ori în carieră cu echipe pregătite de Marius Măldărășanu și nu a pierdut niciodată (o victorie și un egal).
- În mod surprinzător, ambele formații au ca lideri în clasamentul paselor de gol doi atacanți centrali, amândoi cu câte 3 assist-uri în acest sezon. Este vorba despre brazilianul Rivaldinho, respectiv de cel mai periculos jucător advers de astă-seară, Paraschiv.
- Dacă la Sibiu doar Opruț are peste 2000 de minute jucate în acest sezon, Universitatea are deja trei fotbaliști trecuți de această bornă până la meciul de azi: Alexandru Crețu, Vladimir Screciu și David Lazar.

Mai buni și mai periculoși în deplasare

- Revelație a Superligii în prima jumătate a sezonului, FC Hermannstadt a intrat în pauza de iarnă cu mai multe vești pozitive, dar și cu o una foarte rea, picată ca un trăsnet. La scurt timp după ce au jucat în sfârșit primul meci la Sibiu după mulți ani, formația ardeleană a fost depunctată cu 9 puncte, ca urmare a unor datorii neplătite, și a picat de pe poziția de playoff, pe care o ocupase practic de la începutul campionatului, până în a doua jumătate a clasamentului.
- O anchetă a GSP legată de noua „experiență de meci” de pe stadionul din Sibiu a clasat adversarii noștri pe poziția a noua în România, cu un punctaj de 6,66. Este clasamentul în care Universitatea Craiova conduce autoritar fotbalul autohton, cu o medie de 9,35 în ceea ce privește experiența suporterilor pe noul Oblemenco. Respectivul clasament se face în funcție de 7 sub-notații: pentru confort, ticketing, program de meci, magazin al clubului, interacțiune cu fanii, mâncare și băuturi.
- Începutul anului a venit și cu o nouă veste bună pentru sibieni, care l-au readus pe Dani Coman în funcția de președinte executiv, la 5 luni după ce fostul portar părăsise aceeași poziție, în semn de protest pentru problemele financiare prin care trecea clubul la acea vreme.

- Din cele 11 meciuri disputate în deplasare în acest sezon, Sibiul a pierdut doar două. Pe teren propriu, au jucat tot 11 partide, însă au deja 5 înfrângeri.
- Adversarii noștri au iernat după două rezultate consecutive excelente: victorii împotriva Farului (4-0 pe teren propriu) și a CFR Cluj (1-0 în deplasare). De la reluarea sezonului, Sibiul a jucat doar cu FCSB, de care a fost învinsă pe teren propriu cu 1-0.
- Marius Măldărășanu, antrenorul Hermannstadt, despre partida din această seară: „Întâlnim o echipă foarte bună, care se luptă la campionat de mulți ani, cu jucători tehnici și de mare viteză și un antrenor foarte experimentat. Ne așteptăm și la o asistență numeroasă și la un public care îi va împinge de la spate. Va fi deci un meci greu cu siguranță, dar noi mereu am făcut meciuri bune împotriva echipelor de sus.”
- Sibiul vine la Craiova cu trei absențe grele, ale unor jucători de bază în prima parte a sezonului: Baba Alhassan, Ionuț Stoica și Paul Antoche. Una dintre revelațiile din acest sezon al Superligii, mijlocașul central ghanez Alhassan e al doilea marcator al echipei, cu 6 reușite, după cele 9 ale vârfului de atac Daniel Paraschiv. Adversarii s-au și întărit însă în iarnă, prin aducerea fostului jucător al Universității, Cristian Bărbuț.
- Raul Opruț este liderul ardelenilor în ceea ce privește minutele jucate, cu 2018 minute bifate în iarbă acest sezon. Acesta e urmat în clasament de Mihai Butean, Mino Sota, Daniel Paraschiv și Ionuț Stoica.

Cele 5 noutăți ale Științei din acest sezon, la foc automat

Universitatea a semnat cu cinci jucători noi în această iarnă, patru în compartimentul defensiv și unul în cel ofensiv.

Alexandru Ișfan

Singurul jucător de atac adus de Universitatea în această iarnă, Alexandru Ișfan este o țintă mai veche a clubului nostru. A început fotbalul în Mioveniul natal și s-a afirmat pe prima scenă la FC Argeș, marea surpriză a sezonului trecut, când a reușit să prindă în extremis playoff-ul, mai ales datorită reușitelor ofensive ale lui Ișfan. Are 7 goluri marcate în Superliga în aproximativ 4000 de minute jucate. Este un jucător polivalent, care poate evolua oriunde în liniile ofensive, inclusiv ca vârf central.

Gjoko Zajkov

Internațional macedonean și prezent la ultimul campionat european în lotul Naționalei sale, Zajkov poate evolua atât pe poziția de fundaș central, cât și pe cea de fundaș lateral

dreapta. Cele mai bune perioade ale sale au fost cele petrecute în Macedonia natală, la Rabotnicki Skopje, și în Belgia, la Charleroi, pentru care a evoluat atât în prima cât și în a doua divizie. Zajkov are 1,87 metri și o vârstă optimă pentru performanță – 27 de ani. Atuurile sale sunt buna poziționare defensivă, un marcaj strâns pe care îl execută de obicei cu mare agresivitate, foarte aproape de atacantul advers, și jocul de cap.

Basilio Ndong

Născut în Guinea Ecuatorială în 1999, Ndong are deja 34 de prezențe în Naționala țării sale, pentru care a jucat inclusiv la Cupa Africii din 2018, când a fost integralist în cele trei meciuri jucate în grupă, toate pierdute însă de micuțul stat african. Ndong este la bază fundaș lateral stânga, însă se simte la fel de confortabil și în poziții mai avansate, în special în banda stângă, unde are incursiuni dese în zona careului advers. La doar 1,73 metri, Basilio se remarcă prin agresivitate și viteză, dar și o tehnică peste media unui apărător clasic. A jucat pentru prima oară în Europa în prima ligă macedoneană, la Shkupi, iar mai recent a jucat în a doua divizie norvegiană, la Start Kristiansand, cu care a obținut primul loc de baraj pentru promovare (3), la doar 4 puncte de poziția secundă și implicit promovarea directă.

Juraj Badelj și Karlo Tomasec

La 19, respectiv 18 ani, fundașii centrali originari din Zagreb sunt

marile pariuri ale departamentului de scouting al Științei. Amândoi vin de la NK Rudes, actual lider detașat în liga a doua din Croația și sunt jucători cu un fizic impunător. Au semnat contracte definitive, valabile pentru următorii 4 ani și jumătate. Într-o intervenție telefonică la Digi Sport, Mihai Rotaru a lăudat cultura fotbalistică a jucătorilor croați în general, a confirmat că amândoi jucătorii au fost transferați contra cost după ce au fost urmăriți în mai multe meciuri și a spus își pune mari speranțe că amândoi pot face pasul la echipa mare, posibil chiar din sezonul actual.

O poveste despre încredere și talent din Olanda anilor '80, cu arc peste timp până la Craiova de azi

După ce Universitatea Craiova a obținut semnătura lui Ișfan, una dintre rivalele care de asemenea și l-au dorit a adus în spațiul public niște informații fără acoperire și lipsite de fair play. Nu le comentăm, însă această atitudine dezamăgitoare ne-a amintit de una dintre marile povești ale fotbalului.

În 1979, prietenii la cataramă Ruud Gullit (născut Dil) și Frank Rijkaard (tații lor, amândoi emigranți, erau de asemenea prieteni buni) erau considerați deja, la 16 ani fiecare, două dintre cele mai promițătoare nume din fotbalul olandez și mondial. Ajax i-a vrut inevitabil pe amândoi, iar pe Rijkaard a reușit să-l obțină. Nu și pe Gullit însă, un tip mult mai nonconformist decât prietenul

său, care a făcut o alegere surpriză: s-a dus la HFC Harlem, o echipă mică la vremea aceea și între timp dispărută, reușind să ducă neînsemnata formație din nordul Olandei în cupele europene, pentru prima și singura oară în istoria clubului. Povestea amintește deja puțin de a lui Ișfan, care povestea în interviul din acest supliment cum Universitatea Craiova l-a vrut încă de acum 2 ani și jumătate, când era încă la Mioveni însă până la urmă, spre regretul lui, a semnat cu FC Argeș.

După 2 ani la Harlem, tânărul Gullit era deja pe lista unor mari cluburi europene, cu două din Anglia, Arsenal și Ipswich Town, interesate să-l transfere definitiv. Managerii celor două formații engleze au considerat în cele din urmă că 30.000 de lire e un preț prea mare pentru un fotbalist cu „reputație de petrecăreț și rebel“, cum l-a descris Terry Neill, managerul lui Arsenal la acea vreme. Avea să fie una dintre marile erori de judecată ale fotbalului englez în general. Mai târziu, Gullit avea să doboare două recorduri de preț din istoria de la acea vreme a fotbalului, când se va fi transferat la PSV și ulterior la AC Milan.

Poate și din cauza acelor zvonuri legate de viața sa extrasportivă, Ruud Gullit nu a făcut pasul în afara Olandei de la Harlem și, la 19 ani, a semnat cu Feyenoord. După doar un sezon la Rotterdam, Gullit a început să-și creioneze imaginea de, probabil, cel mai complet fotbalist din istoria fotbalului. La 1,91 metri înălțime și cu o agilitate și viteză incredibile, raportate la forța la fel impresionantă, Ruud începuse fotbalul ca fundaș central. La Rotterdam a fost însă urcat în față, jucând pe mai multe posturi (extremă dreapta, număr 10, apoi vârf de atac) și impresionând pe toate. El însuși un fotbalist cu fizic excelent (păstrând, desigur, proporțiile), Alex Ișfan a spus în același interviu cum consideră polivalența sa un avantaj: se simte la fel de bine atât ca vârf de atac cât și pe dreapta, stânga sau în centrul liniei ofensive de la mijloc.

La un an de la venirea lui Gullit, Feyenoord mai dădea o lovitură și-l lua pe legendarul Johann Cruyff de la Ajax, care refuzase reînnoirea contractului veteranului de 36 de ani. Cu geniul tactic și prietenia lui Cruyff în spate, Gullit și-a șlefuit și mai încântător talentul și stilul. Cruyff a fost cel care i-a dat încredere lui Gullit că poate să joace absolut oriunde pe teren. Astăzi, la aproape jumătate de secol distanță, fanii popularului joc Fifa știu deja despre „team Gullit“, clubul select al jucătorilor care, la fel ca Gullit în joc, au stat-uri de peste 80 (din 100) la toate datele tehnice, tactice și fizice (viteză, șut, pase, dribling, defensivă și fizic). De la Feyenoord, Gullit a plecat iarăși cu scandal la PSV, după o serie de abuzuri rasiste la adresa lui din partea antrenorului Thijs Libregts. La clubul din Eindhoven a avut cea mai bună perioadă în ceea ce privește eficiența ofensivă, cu 46 de reușite în doar 68 de meciuri jucate.

De la PSV, Gullit s-a transferat la echipa care este și astăzi privită de mulți specialiști drept cel mai mare club din istoria fotbalului, AC Milan. Acolo și-a consolidat statutul de legendă a fotbalului, alături de coechipieri la fel de emblematici (s-a reunit în sfârșit cu Rijkaard, dar și cu celălalt mare conațional, Van Basten, pe lângă deja faimoșii Baresi, Maldini sau Costacurta). Cu Gullit neobosit pe mai multe poziții în teren, Milan a cucerit 2 Cupe ale Campionilor și 3 titluri de campioană a Italiei.

Departa de noi să-l comparăm pe Ișfan cu Gullit. Ar fi nedrept și o presiune prea mare în primul rând pe jucătorul nostru, care are încă mult de muncit și de demonstrat că Universitatea a făcut într-adevăr o afacere bună. Putem însă compara două povești despre fotbaliști mai speciali, care au avut de îndurat deseori „gurile rele“. Gullit a răzbit în ciuda lor, iar pe Alex Ișfan îl vom încuraja cu toții, începând din această seară, pentru a-i oferi încrederea și liniștea de care are nevoie ca să demonstreze că poate fi un jucător emblematic și la o echipă de vârf a fotbalului românesc.